

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Rs 085934 16 Rsž 2
Brčko, 27.02.2017. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Gligorević Ruže kao predsjednika vijeća, Kovačević Maide i Nedić Srđana kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice M.Ž. iz B., zastupane po punomoćniku Ramić Ameru, advokatu iz Brčkog, protiv tužene H.B.a.d.B.L., zastupane po punomoćniku advokatska firma „Sajić“ a.d. Banja Luka, radi povrata na posao i dr., v.sp. 21.492,48 KM, odlučujući o žalbi tužiteljice izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Rs 085934 16 Rs 2 od 27.09.2016. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 27.02.2017. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tužiteljice M.Ž. iz B. se odbija, **POTVRĐUJE** presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Rs 085934 16 Rs 2 od 27.09.2016. godine.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom odbijen je tužbeni zahtjev koji glasi:

„I - Utvrđuje se da je nezakonit otkaz Ugovora o radu zbog teže povrede radne obaveze tuženog – Odluka o otkazu Ugovora o radu zbog teže povrede radne obaveze broj: U-37-10/14-04 od 14.10.2014. godine, kojom tužiteljici M.Ž. prestaje kod tuženog radni odnos na neodređeno vrijeme sa 16.10.2014. godine.

Poništavaju se Odluke tuženog o otkazu ugovora o radu zbog teže povrede radne obaveze broj: U-37-10/14-04 od 14.10.2014. godine i Odluka tuženog po zahtjevu za zaštitu prava radnika broj: U-40-11/14-08 od 04.11.2014. godine.

II - Nalaže se tuženom da vrati tužiteljicu na radno mjesto Savjetnik za transakcije u poslovnici B. ili drugo odgovarajuće mjesto kao i da tužiteljici isplati lične dohotke u neto novčanim iznosima od po 1.080,00 KM mjesečno sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne mjesečne novčane iznose počev od 5-og u narednom mjesecu za prethodni mjesec do konačne isplate odnosno u korist tužiteljice uplati i pripadajuće zakonske poreze i doprinose sve od dana nezakonitog otkaza 16.10.2014. godine pa do dana vraćanja na posao.

III - Obavezuje se tuženi da tužiteljici naknadi sve troškove postupka koliko isti budu iznosili u vrijeme donošenja odluke u ovom predmetu sa zakonskom zateznom kamatom na dosuđene troškove parničnog postupka počev od dana donošenja odluke pa do konačne isplate a sve u roku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja.“

Istom presudom, stavom drugim (II) izreke, obavezana je tužiteljica da tuženoj nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.250,00 KM u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude tužiteljica je izjavila blagovremenu žalbu zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom ovome sudu da žalbu uvaži, pobijanu presudu preinači na način da usvoji tužbeni zahtjev u cjelosti ili da presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak. Troškove prvostepenog i žalbenog postupka traži, u opredijeljenim iznosima.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Nakon što je pobijana presuda ispitana u granicama razloga navedenih u žalbi i po službenoj dužnosti u skladu sa ovlaštenjima iz odredbe člana 330 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 8/09, 52/10 i 27/14-u daljem tekstu Zakon o parničnom postupku), odlučeno je kao u izreci ove odluke iz razloga koji slijede:

Predmet spora u ovoj parnici predstavlja tužbeni zahtjev radi utvrđenja da je nezakonit otkaz Ugovora o radu tužene, pa u vezi s tim da se obaveže tužena da tužiteljicu vrati na rad, te joj naknadi platu za period od 16.10.2014. godine do povratka na rad, kao i uplati pripadajuće poreze i doprinose.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu prvostepeni sud je dana 28.09.2015. godine donio presudu broj 96 o Rs 085934 15 Rs, kojom je tužbeni zahtjev u cjelosti odbijen kao neosnovan, a koju presudu je ovaj sud, uvažavanjem žalbe tužiteljice, rješenjem broj 96 o Rs 085934 15 Rsž od 11.04.2016. godine ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno suđenje, zbog povrede postupka obzirom da prvostepeni sud u obrazloženju svoje odluke nije dao razloge o tome da li su ispunjene sve zakonom predviđene pretpostavke za otkaz ugovora o radu u smislu odredbe člana 95 stav 2 tačka 5 Pravilnika o radu tužene u vezi sa odredbom člana 74 Zakona o radu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 19/06, 19/07, 25/08, 20/13 i 31/14- u daljem tekstu Zakon o radu), odnosno nije se izjasnio o tome da li je tuženoj usljed nepažnje i zanemarivanja radnih obaveza od strane tužiteljice nastala materijalna šteta.

U ponovnom postupku prvostepeni sud je, a postupajući po uputama iz drugostepenog rješenja, kod utvrđenih činjenica: da je tužiteljica radila kod tužene po osnovu Ugovora o radu na neodređeno vrijeme počev od 01.10.2010. godine na radnom mjestu lični bankar, a potom kao savjetnik za transakcije u poslovnicu B. koji je prestao po osnovu otkaza Ugovora o radu od 14.10.2014. godine; da je prije donošenja odluke o otkazivanju ugovora o radu tužena provela disciplinski postupak zbog prekršaja koji predstavljaju težu povredu radne obaveze; da je u tom postupku tužiteljici omogućeno da iznese svoju odbranu i predloži izvođenje dokaza; da je utvrđeno da je tužiteljica prilikom obavljanja redovnih radnih zadataka pri zatvaranju blagajne dana 17.09.2014. godine potpisala dokument „stanje blagajne 0444“, odnosno potvrdila stanje blagajne koji je pripremila radnica S.K., bez primjene principa „4 oka“ i kontrolnog brojanja novca, da je dana 18.09.2014. godine konstatovan manjak gotovog novca od 10.000,00 KM na blagajni „0444“, a da je šteta (od strane S.K.) izmirena nakon što je manjak otkriven,

odbio tužbeni zahtjev, jer je našao da su se u radnjama tužiteljice stekli uslovi za otkaz ugovora o radu u skladu sa Pravilnikom o radu tužene (odredba člana 95 stav 2 tačka 5 Pravilnika), pri tome cijeneći da se odredba člana 95 Pravilnika ne može suviše usko tumačiti, jer, da to što je materijalna šteta ubrzo nakon nastanka (utvrđena u postupku interne kontrole) i otklonjena, ne može uticati na ne postojanje teže povrede radne obaveze, jer „ako bi sud zauzeo stav da nema teže povrede radne obaveze ukoliko tuženi nije pretrpio štetu, tada bi hipotetički svaki zaposlenik tuženog mogao da uzme novac iz blagajne, pa ako bude otkriven morao bi da ga i vrati i pritom tuženi ne bi imao pravo da mu otkáže ugovor o radu“.

Nije ostvarena povreda postupka iz člana 238 Zakona o parničnom postupku, koju tužiteljica obrazlaže navodima da je prvostepeni sud

„dokazivao činjenicu koju je tuženik priznao u postupku- činjenicu da za tuženika usljed postupka tužiteljice nije nastupila materijalna šteta“. Ovo stoga što prvostepeni sud, suprotno navodima žalbe, u ponovnom postupku nije iznova utvrđivao činjenicu da li je za tuženu nastala šteta ili ne (jer nije ni sporno da je šteta otklonjena), već je, postupajući po uputama ovog suda datim u rješenju od 11.04.2016. godine, cijenio da li su ispunjene pretpostavke iz odredbe člana 95 stav 2 tačka 5. Pravilnika tužene, primjenom koje je (odredbe) tužiteljici otkazan ugovor o radu.

S tim u vezi, valja ukazati da je prvostepeni sudu ponovljenom postupku u svemu postupio po uputama ovog suda iz navedenog rješenja od 11.04.2016. godine i pravilnim cijenio da to što je materijalna šteta u međuvremenu otklonjena, ne može uticati na pravilnost i zakonitost otkaza ugovora o radu.

Naime, pravilna primjena odredbe člana 95 Pravilnika tužene, kojom je u stavu (1) propisano da su teže povrede radne obaveze oblici ponašanja ili postupanja zaposlenog koji za posljedicu imaju nastanak materijalne i/ili nematerijalne štete za poslodavca, te su takve prirode da se na osnovu zakonskih propisa mogu smatrati osnovanim razlogom za prestanak radnog odnosa; dok su stavom 2 tačka 1-26 Pravilnika opisno navedene povrede koje su kvalifikovane kao teže povrede radne obaveze, podrazumijeva, i po ocjeni ovog suda, da je šteta nastala u trenutku određenog postupanja ili nepostupanja zaposlenog, odnosno da je šteta nastala usljed nepažnje ili zanemarivanja radnih obaveza od strane zaposlenog.

Kako je tužiteljica prilikom obavljanja redovnih radnih zadataka pri zatvaranju blagajne dana 17.09.2014. godine potpisala dokument „stanje blagajne 0444“, odnosno potvrdila stanje blagajne koji je pripremila zaposlenik S.K., a da pri tome nije postupila u skladu odredbom člana 2 tačka 1 i član 2 tačka 3 Pravilnika o blagajničkom poslovanju tužene i ispoštovala princip kontrolnog brojanja novca („4 oka“), što žalba i ne dovodi u sumnju, zbog čega je propustila da utvrdi manjak u blagajni od 10.000,00 KM i po ocjeni ovoga suda ostvareno je obilježje teže povrede radne obaveze iz odredbe člana 95 Pravilnika o radu tužene, odnosno da je zbog neizvršenog i nesavjesnog izvršavanja obaveze tužiteljice (u skladu sa aktima tužene) nastala materijalna šteta za tuženu, pa činjenica da je zaposlenik S.K. naredni dan (18.09.2014. godine), kada je u blagajni i utvrđen manjak, nastalu štetu otklonila, ne može eskulpirati tužiteljicu od odgovornosti zbog nesavjesnog izvršavanja radne obaveze, jer bi tužena svakako imala pravo da potražuje štetu koja nastane zbog povrede radne obaveze. Zapravo naknadno otklanjanje štete ne dovodi u pitanje zakonitost i pravilnost disciplinskog rješenja tužene, sa aspekta primjene

odredbe člana 95 Pravilnika o radu tužene (bitno je samo da je šteta nastala u vrijeme kada je zaposlenik- tužiteljica propustila preduzeti određenu radnju, na način kako je to propisano aktima tužene).

Povodom navoda žalbe da je tužena i u postupku istakala da tužena nije pretrpila štetu, valja odgovoriti da su te činjenice u konačnom tačne, ali iz razloga jer je šteta naknadno otklonjena, a odredba člana 95 stav 1 Pravilnika (primjenom koje je otkazan ugovor o radu) jasno propisuje da je teža povreda radne obaveze kada ponašanje ili postupanje zaposlenog ima za posljedicu nastanak štete, što je tužena kao poslodavac u postupku i dokazao (član 77 Zakona o radu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine).

Na osnovu svega naprijed izloženog, nisu ostvareni žalbeni razlozi i navodi tužiteljice i kako prvostepeni sud nije počinio povrede odredaba parničnog postupka o kojima ovaj sud vodi računa po službenoj dužnosti, odlučeno je primjenom odredbe člana 335. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao u izreci ove presude.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Ruža Gligorević